

Vierasta
outoa
hengitystä

runoja

Miika Alpua

Miika Alpua

Vierasta outoa hengitystä

runoja

© 2021 Miika Alpua

Kannen taitto: Karoliina Koljonen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-4924-1

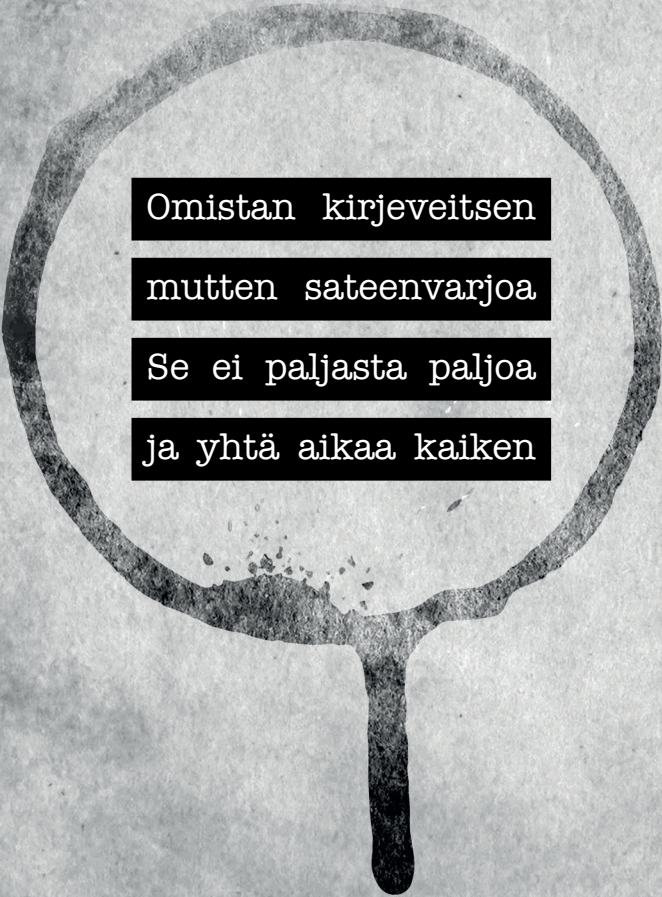
Huudan takaisin

kiveniskemä
tuijotan kohtaa
valonnopeus laahaa
liikun ja pysyn paikallani
pyrstötähdet on kertakäyttökamaa
ja auringon muisto jostain syystä
turkoosinvihreää nauhaa
odotan perille pääsemistä
mutta oikeasti aika on pysähtynyt
luovutan lämpöä
hetki on tummunut oranssi
sälekaihtimien välistä siivilöitynyttä
~~kananrasvaa~~ valoa

Pellon laidassa on hylätty talo,
johon ei saa mennä.
Sen seinät kaatuilevat,
ja sillä hetkellä,
kun aukaiset oven,
ja astut eteiseen,
katto rysähtää päällesi!
Sen talon vintillä,
on ruosteinen heteka,
älä kysy, niin en valehtelee.
Keittiön valkoisessa tapetissa
on mustia pilkkuja.
Ikkunat ovat yläreunasta ohentuneet.
Lasi valuu, kuin vesi,
ja aika on vain käsite.
On vain tämä ikuinen hetki,
ja me myöhästymme siitä
päivä päivän jälkeen.

Mies istuu nojatuolissa.
Suu auki. Pää riippuu rintaa vasten.
Käsi nojaa rennosti polveen.
Kädessä savuke.
Savu nousee pystysuorana viivana.
Ollaan keittiössä.
Sivupöydällä on tuhkakuppi,
tuhkaa ja tupakanpuruja.
Mies ei karista savukettaan.
Tuhkapää kasvaa hitaasti.
Se on vauvan pikkurillin mittainen.
Liesituuletin imee hiljaa ilmaa,
jääkaappi päästelee kurluttavia ääniä.
Keittiön kaapit ovat oliivinvihreät.
Savuke tipahtaa keittiön muovimatolle.
Tupakan polttamia reikiä.
Mies säpsähtää,
muttei herää.

tuhka kuiskii –
sipiasiat on valetta
kalat eivät sitä niele
katsovat vain
vatsatanssija
vienosti keinuttaa lanteitaan
kuovi huutaa
huudan takaisin

Omistan kirjeveitsen

mutten sateenvarjoa

Se ei paljasta paljoa

ja yhtä aikaa kaiken

ISBN 978-952-80-4924-1

9 789528 049241